

BOLETIN ECLESIASTICO

DEL

Obispado de Astorga

SUMARIO: I. Secretaría de Cámara y Gobierno: Circulares.—II. Provisorato y Vicaría general: Edicto.—III. Sagrada Congregación Consistorial.—IV. Cánones del Derecho Canónico.—V. Ordenes sagradas.—VI. Nombramientos.—VII. Bibliografía.

Secretaría de Cámara y Gobierno.

CIRCULARES.

I.

S. S. Iltna. el Obispo, mi Señor, en virtud de las facultades que se le conceden en el canon 944 del Código de Derecho Canónico, dará, con el favor divino, la Bendición Papal con Indulgencia plenaria, que podrán lucrarse los que, arrepentidos de sus pecados, hayan confesado y recibido la Sagrada Comunión, el día de la Concepción Inmaculada de la B. V. M. después de la Misa Pontifical que celebrará en la S. A. I. Catedral.

II.

Se recuerda a todos los Presidentes y Secretarios de los Centros de Conferencias Morales y Litúrgicas de

esta Diócesis que está en pleno vigor la Circular sobre las mismas dada en 15 de Junio de 1912, y publicada en el *Boletín Eclesiástico* con igual fecha, en la cual se ordena que dentro del tiempo señalado se envíe la copia (no el libro) de los originales a esta Secretaría de Cámara.

Astorga 29 de Noviembre de 1918.

Dr. Angel Satué Lombó,

Can. Penit. Srio.

Provisorato y Vicaría general.

EDICTO.

Hallándose vacante la parroquia de «Santa Eulalia» de Garrapatas por traslado de su último párroco, don Antonio Pérez Diez, por el presente se llama, cita y emplaza a todos los que se crean con derecho a la obtención de la misma para que en el plazode quince días, a contar desde el en que se publique este *Edicto* en el *Boletín* oficial de la Diócesis, se presenten por sí o por Procurador de este Tribunal con poder bastante, que se les oirá y administrará justicia. Transcurrido que sea dicho plazo, sin más citarles y emplazarles, se entenderán estas diligencias y expediente de provisión de la parroquia de que se trata con el Ministerio fiscal del Obispado en ausencia y rebeldía de los no comparecientes.

Dado en Astorga, a catorce de Noviembre de mil novecientos diez y ocho.

El Provisor,

Dr. Mariano Flórez Gallego.

Por mandado de Su Señoría,

Dr. Tomás de Barrio.

Sacra Congregatio Consistorialis.

DE FACULTATE APPLICANDI MISSAS IN FAVOREM SEMINARIORUM.

Quaesitum est a nonnullis Episcopis utrum decretum S. Congregationis Consistorialis die 25 aprilis huius anni, quo statuebatur facultates a S. Sede Ordinariis per communia indulta concessas finem esse habituras die quo Codex Canonici Iuris vigere coepisset, comprehenderet etiam indulta quaedam circa missas in favorem Seminarii applicandas nonnullis dioecesi-
bus concessa.

Huic dubio, de mandato SSmi. D. N., S. Congregatio respondit: memorata indulta non fuisse comprehensa, ideoque in suo robore manere.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 1 iulii 1918.

† C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen., *Secretarius*.—V.
SARDI, Archiep. Caesarien., *Adessor*.

CODICIS IURIS CANONICI CANONES

LIBER TERTIUS.—PARS PRIMA.

CAPUT III.—*De ritibus et caeremoniis baptismi.*

CAN. 755. § 1. Baptismus sollemniter conferatur, salvo praescripto can. 759.

§ 2. Loci Ordinarius potest gravi et rationabili de causa indulgere ut caeremoniae praescriptae pro baptismo infantium adhibeantur in baptismo adultorum.

CAN. 756. § 1. Proles ritu parentum baptizari debet.

§ 2. Si alter parentum pertineat ad ritum latinum, alter ad orientalem, proles ritu patris baptizetur, nisi aliud iure speciali cautum sit.

§ 3. Si unus tantum sit catholicus, proles huius ritu baptizanda est.

CAN. 757. § 1. In baptismo sollemni adhibenda est aqua ad hoc benedicta.

§ 2. Si aqua benedicta in baptisterio adeo sit immunita, ut minus videatur sufficere, alia non benedicta admisceatur, etiam iterato, minore tamen copia.

§ 3. Si vero corrupta fuerit, aut effluerit aut quovis modo defecerit, parochus in fontem, bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat ac proprio ritu in suis liturgicis libris praescripto benedicat.

CAN. 758. Licet baptismus conferri valide possit aut per infusionem, aut per immersionem, aut per aspersionem, primus tamen vel secundus modus, aut mixtus ex utroque, qui magis sit in usu, retineatur, secundum probatos diversarum Ecclesiarum rituales libros.

CAN. 759. § 1. In mortis periculo baptismum privatim conferre licet; et, si conferatur a ministro qui nec sacerdos sit nec diaconus, ea tantum ponantur, quae sunt ad baptismi validitatem necessaria; si a sacerdote vel diacono, serventur quoque, si tempus adsit, caeremoniae quae baptismum sequuntur.

§ 2. Extra mortis periculum baptismum privatum loci Ordinarius permittere nequit, nisi agatur de haereticis qui in adulta aetate sub conditione baptizentur.

§ 3. Caeremoniae autem quae in baptismi collatione praetermissae quavis ratione fuerint, quamprimum in ecclesia suppleantur, nisi in casu de quo in § 2.

CAN. 760. Cum baptismus sub conditione iteratur, caeremoniae, si quidem in priore baptismo omissae fuerunt, suppleantur, salvo praescripto can. 759, § 3; si autem in priore baptismo adhibitae sunt, repeti in altero aut omitti possunt.

CAN. 761. Curent parochi ut ei qui baptizatur, christianum imponatur nomen; quod si id consequi non poterunt, nomini a parentibus imposito addant nomen alicuius Sancti et in libro baptizatorum utrumque nomen perscribant.

CAPUT IV.

De Patrinis.

CAN. 762. § 1. Ex vetustissimo Ecclesiae more nemo sollemniter baptizetur, nisi suum habeat, quatenus fieri possit, patrinum.

§ 2. Etiam in baptismo privato patrinus, si facile haberi queat, adhibeatur; si non interfuerit, adhibeatur in splendendis baptismi caeremoniis, sed hoc in casu nullam contrahit spiritualem cognationem.

CAN. 763. § 1. Cum baptismus iteratur sub conditione, idem patrinus, quatenus fieri possit, adhibeatur, qui in priore baptismo forte adfuit; extra hunc casum in baptismo conditionato patrinus non est necessarius.

§ 2. Iterato baptismo sub conditione, neque patrinus qui priori baptismo adfuit, neque qui posteriori, cognationem spiritualem contrahit, nisi idem patrinus in utroque baptismo adhibitus fuerit.

CAN. 764. Patrinus unus tantum, licet diversi sexus a baptizando, vel ad summum unus et una adhibeatur.

CAN. 765. Ut quis sit patrinus, oportet:

- 1.° Sit baptizatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi;
- 2.° Ad nullam pertineat haereticam aut schismaticam sectam, nec sententia condemnatoria vel declaratoria sit excommunicatus aut infamis infamia iuris aut exclusus ab actibus legitimis, nec sit clericus depositus vel degradatus;
- 3.° Nec sit pater vel mater vel coniux baptizandi;

- 4.º Ab ipso baptizando eiusve parentibus vel tutoribus aut, his deficientibus, a ministro sit designatus;
- 5.º Baptizandum in actu baptismi per se vel per procuratorem physice teneat aut tangat vel statim levet seu suscipiat de sacro fonte aut de manibus baptizantis.

CAN. 766. Ut autem quis licite patrinus admittatur, oportet:

- 1.º Decimum quartum suae aetatis annum attigerit, nisi aliud iusta de causa ministro videatur;
- 2.º Non sit propter notorium delictum excommunicatus vel exclusus ab actibus legitimis vel infamis infamia iuris, quin tamen sententia intercesserit, nec sit interdictus aut alias publice criminus vel infamis infamia facti;
- 3.º Fidei rudimenta noverit;
- 4.º In nulla religione sit novitius vel professus, nisi necessitas urgeat et expressa habeatur venia Superioris saltem localis;
- 5.º In sacris ordinibus non sit constitutus, nisi accedat expressa Ordinarii proprii licentia.

CAN. 767. In dubio utrum quis valide vel licite admitti possit necne, ad patrini munus, parochus, si tempus suppetat, consulat Ordinarium.

CAN. 768. Ex baptismo spirituales cognationem contrahunt tantum cum baptizato baptizans et patrinus.

CAN. 769. Patrinorum est, ex suscepto munere, spirituales filium perpetuo sibi commendatum habere atque in his quae ad christianae vitae institutionem spectant, curare diligenter ut ille talem in tota vita se praebeat, qualem futurum esse sollemni caeremonia spoponderunt;

CAPUT V.

De tempore et loco baptismi conferendi.

CAN. 770. Infantes quamprimum baptizentur; et parochi ac concionatores frequenter fideles de hac gravi eorum obligatione commoneant.

CAN. 771. Baptismus privatus, urgente necessitate, quovis tempore et loco administrandus est.

CAN. 772. Etiam sollemnis baptismus qualibet die administrari potest; decet tamen adultorum baptismum, secundum antiquissimum Ecclesiae ritum, conferri, si fieri commode queat, in pervigilio Paschatis et Pentecostes, praecipue in metropolitanis aut cathedralibus ecclesiis.

CAN. 773. Proprius baptismi sollemnis administrandi locus est baptisterium in ecclesia vel oratorio publico.

CAN. 774. § 1. Quaelibet paroecialis ecclesia, revocato ac reprobato quovis contrario statuto vel privilegio vel consuetudine, baptismalem habeat fontem, salvo legitimo iure cumulativo aliis ecclesiis iam quaesito.

§ 2. Loci Ordinarius potest pro fidelium commo-
ditate permittere vel iubere ut fons baptismalis ponatur etiam in alia ecclesia vel publico oratorio intra paroeciae fines.

CAN. 775. Si ad ecclesiam paroecialem, aut ad aliam quae iure fontis gaudeat, baptizandus, propter locorum distantiam aliave adiuncta, sine gravi incommodo aut periculo, accedere aut transferri nequeat, baptismus sollemnis a parocho conferri potest et debet in proxima ecclesia aut oratorio publico intra paroeciae fines, licet haec baptismali fonte careat.

CAN. 776. § 1. In domibus autem privatis baptismus sollemnis administrari non debet, nisi hisce in adiunctis;

1.° Si baptizandi sint filii aut nepotes eorum qui supremum actu tenent populorum principatum vel ius habent succedendi in thronum, quoties isti id rite poposcerint;

2.° Si loci Ordinarius, pro suo prudenti arbitrio et conscientia, iusta ac rationabili de causa, in casu aliquo extraordinario id concedendum censuerint.

§ 2. In memoratis casibus baptismus conferendus est in sacello domus aut saltem in alio decenti loco, et aqua baptismali de more benedicta.

CAPUT VI.

De collati baptismi adnotatione et probatione.

CAN. 777. § 1. Parochi debent nomina baptizatorum, mentione facta de ministro, parentibus ac patrinis, de loco ac die collati baptismi, in baptismali libro sedulo et sine ulla mora referre.

§ 2. Ubi vero de illegitimis filiis agatur, matris nomen est inserendum, si publice eius maternitas constet, vel ipsa sponte sua scripto vel coram duobus testibus id petat; item nomen patris, dummodo ipse sponte sua a parochi vel scripto vel coram duobus testibus id requirat, vel ex publico authentico documento sit notus; in ceteris casibus inscribatur natus tanquam filius patris ignoti vel ignotorum parentum.

CAN. 778. Si baptismus nec a proprio parochi nec eo praesente administratus fuerit, minister de ipso collato quamprimum proprium ratione domicilii parochum baptizati certiore reddat.

CAN. 779. Ad collatum baptismum comprobandum, si nemini fiat praeiudicium, satis est unus testis omni exceptione maior, vel ipsius baptizati iusiurandum, si ipse in adulta aetate baptismum receperit.

TITULUS II.

De confirmatione.

CAN. 780. Sacramentum confirmationis conferri debet per manus impositionem cum unctione chrisma-
tis in fronte et per verba in pontificalibus libris ab
Ecclesia probatis praescripta.

CAN. 781. § 1. Chrisma, in sacramento confirma-
tionis adhibendum, debet esse ab Episcopo consecra-
tum, etiamsi sacramentum a presbytero, ex iure vel
ex apostolico indulto, ministretur.

§ 2. Unctio autem ne fiat aliquo instrumento, sed
ipsa ministri manu capiti confirmandi rite imposita.

CAPUT I.

De ministro confirmationis.

CAN. 782. § 1. Ordinarius confirmationis minister
est solus Episcopus.

§ 2. Extraordinarius minister est presbyter, cui
veliuri communi vel peculiari Sedis Apostolicae in-
dulto ea facultas concessa sit.

§ 3. Hac facultate ipso iure gaudent, praeter
S. R. E. Cardinales ad normam can. 239, § 1, n. 23, Abbas
vel Praelatus *nullius*, Vicarius et Praefectus Aposto-
licus, qui tamen ea valide uti nequeunt, nisi intra fines
sui territorii et durante munere tantum.

§ 4. Presbyter latini ritus cui, vi indulti, haec
facultas competat, confirmationem valide confert solis
fidelibus sui ritus, nisi in indulto aliud expresse cau-
tum fuerit.

§ 5. Nefas est presbyteris ritus orientalis, qui fa-
cultate vel privilegio gaudent confirmationem una
cum baptismo infantibus sui ritus conferendi, eandem
ministrare infantibus latini ritus.

CAN. 783. § 1. Episcopus in sua dioecesi hoc sa-
cramentum etiam extraneis legitime ministrat, nisi
obstet expressa proprii eorum Ordinarii prohibitio.

§ 2. In aliena dioecesi indiget licentia Ordinarii

loci saltem rationabiliter praesumpta, nisi agatur de propriis subditis quibus confirmationem conferat privatim ac sine baculo et mitra.

CAN. 784. Presbytero quoque licet, si apostolico locali privilegio sit munitus, in designato sibi territorio confirmare etiam extraneos, nisi id ipsorum Ordinarii expresse vetuerint.

CAN. 785. § 1. Episcopus obligatione tenetur sacramentum hoc subditis rite et rationabiliter petentibus conferendi, praesertim tempore visitationis dioecesis.

§ 2. Eadem obligatione tenetur presbyter, privilegio apostolico donatus, erga illos quorum in favorem est concessa facultas.

§ 3. Ordinarius, legitima causa impeditus aut potestate confirmandi carens, debet, quoad fieri possit, saltem intra quodlibet quinquennium providere ut suis subditis hoc sacramentum administretur.

§ 4. Si graviter neglexerit sacramentum confirmationis suis subditis per se vel per alium ministrare, servetur praescriptum can. 274, n. 4.

CAPUT II.

De subiecto confirmationis.

CAN. 786. Aquis baptismi non ablutus valide confirmari nequit; praeterea, ut quis licite et fructuose confirmetur, debet esse in statu gratiae constitutus et, si usu rationis polleat, sufficienter instructus.

CAN. 787. Quanquam hoc sacramentum non est de necessitate mediæ ad salutem, nemini tamen licet, oblata occasione, illud negligere; imo parochi curent ut fideles ad illud opportuno tempore accedant.

CAN. 788. Licet sacramenti confirmationis administratio convenienter in Ecclesia Latina differatur ad septimum circiter aetatis annum, nihilominus etiam antea conferri potest, si infans in mortis periculo sit

constitutus, vel ministro id expedire ob iustas et graves causas videatur.

CAN. 789. Confirmandi, si plures sint, adsint primae manuum impositioni seu extensioni, nec nisi expleto ritu discedant.

CAPUT III.

De tempore et loco confirmationis conferendae.

CAN. 790. Hoc sacramentum quovis tempore conferri potest; maxime autem decet illud administrari in hebdomada Pentecostes.

CAN. 791. Licet proprius confirmationis administrandae locus ecclesia sit, ex causa tamen quam minister iustam ac rationabilem iudicaverit, potest hoc sacramentum in quolibet alio decenti loco conferri.

CAN. 792. Episcopo ius est intra fines suae dioecesis confirmationem administrandi in locis quoque exemptis.

CAPUT IV.

De patrinis.

CAN. 793. Ex vetustissimo Ecclesiae more, ut in baptismo, ita etiam in confirmatione adhibendus est patrinus, si haberi possit.

CAN. 794. § 1. Patrinus unum tantum confirmandum aut duos praesentet, nisi aliud iusta de causa ministro videatur.

§ 2. Unus quoque pro singulis confirmandis sit patrinus.

CAN. 795. Ut quis sit patrinus, oportet:

1.º Sit ipse quoque confirmatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi;

2.º Nulli haereticae aut schismaticae sectae sit adscriptus, nec ulla ex poenis de quibus in can. 765, n. 2 per sententiam declaratoriam aut condemnatoriam notatus;

3.º Non sit pater, mater, coniux confirmandi;

4.º A confirmando eiusve parentibus vel tutoribus vel, hi si desint aut renuant, a ministro vel a parochi sit designatus;

5.º Confirmandum in ipso confirmationis actu per se vel per procuratorem physice tangat.

CAN. 796. Ut quis licite ad patrini munus admittatur, oportet:

1.º Sit alius a patrino baptismi, nisi rationabilis causa, iudicio ministri, aliud suadeat, aut statim post baptismum legitime confirmatio conferatur;

2.º Siteiusdem sexus ac confirmandus, nisi aliud ministro in casibus particularibus ex rationabili causa videatur;

3.º Serventur praeterea praescripta can 766.

CAN. 797. Etiam ex valida confirmatione oritur inter confirmatum et patrinum cognatio spiritualis, ex qua patrinus obligatione tenetur confirmatum perpetuo sibi commendatum habendi eiusque christianam educationem curandi.

CAPUT V.

De collatae confirmationis adnotatione et probatione

CAN. 798. Nomina ministri, confirmatorum, parentum et patrinorum, diem ac locum confirmationis parochus inscribat in peculiari libro, praeter adnotationem in libro baptizatorum de qua in can. 470, § 2.

CAN. 799. Si proprius confirmati parochus praesens non fuerit, de collata confirmatione minister vel per se ipse vel per alium quamprimum eundem certiore faciat.

CAN. 800. Ad collatam confirmationem probandam, modo nemini fiat praeiudicium, satis est unus testis omni exceptione maior, vel ipsius confirmati iusiurandum, nisi confirmatus fuerit in infantili aetate.

TITULUS III.

De sanctissima Eucharistia.

CAN. 801. In sanctissima Eucharistia sub speciebus panis et vini ipsemet Christus Dominus continetur, offertur, sumitur.

CAPUT I.

De sacrosancto Missae sacrificio.

Art. 1.—*De sacerdote Missae sacrificium celebrante.*

CAN. 802. Potestatem offerendi Missae sacrificium habent soli sacerdotes.

CAN. 803. Non licet pluribus sacerdotibus conceleberrare, praeterquam in Missa ordinationis presbyterorum et in Missa consecrationis Episcoporum secundum Pontificale Romanum.

CAN. 804. § 1. Sacerdos extraneus ecclesiae in qua celebrare postulat, exhibens authenticas et adhuc validas litteras commendatitias sui Ordinarii, si sit saecularis, vel sui Superioris, si religiosus, vel Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, si sit ritus orientalis, ad Missae celebrationem admittatur, nisi interim aliquid eum commisisse constet, cur a Missae celebratione repelli debeat.

§ 2. Si iis litteris careat, sed rectori ecclesiae de eius probitate apprime constet, poterit admitti; si vero rectori sit ignotus, admitti adhuc potest semel vel bis, dummodo, ecclesiastica veste indutus, nihil ex celebratione ab ecclesia in qua litat, quovis titulo, percipiat, et nomen, officium suamque dioecesim in peculiari libro signet.

§ 3. Peculiares hac de re normae, salvis huius canonis praescriptis, ab Ordinario loci datae, servandae sunt ab omnibus, etiam religiosis exemptis, nisi agatur de admittendis ad celebrandum religiosis in ecclesia suae religionis.

CAN. 805. Sacerdotes omnes obligatione tenentur Sacrum litandi pluries per annum; curet autem Episcopus vel Superior religiosus ut iidem saltem singulis diebus dominicis aliisque festis de praecepto divinis operentur.

CAN. 806. § 1. Excepto die Nativitatis Domini et die Commemorationis omnium fidelium defunctorum, quibus facultas est ter offerendi Eucharisticum Sacrificium, non licet sacerdoti plures in die celebrare Missas, nisi ex apostolico indulto aut potestate facta a loci Ordinario.

§ 2. Hanc tamen facultatem impertiri nequit Ordinarius, nisi cum prudenti ipsius iudicio, propter penuriam sacerdotum die festo de praecepto notabilis fidelium pars Missae adstare non possit; non est autem in eius potestate plures quam duas Missas eidem sacerdoti permittere.

CAN. 807. Sacerdos sibi conscius peccati mortalis, quantumvis se contritum existimet, sine praemissa sacramentali confessione Missam celebrare ne audeat; quod si, deficiente copia confesarii et urgente necessitate, elicitio tamen perfectae contritionis actu celebraverit, quamprimum confiteatur.

CAN. 808. Sacerdoti celebrare ne liceat, nisi ieiunio naturali a media nocte servato.

CAN. 809. Integrum est Missam applicare pro quibusvis tum vivis, tum etiam defunctis purgatorio igne admissa expiantibus, salvo praescripto can. 2262, § 2, n. 2.

CAN. 810. Sacerdos ne omittat ad Eucharistici Sacrificii oblationem sese piis precibus disponere, eoque expleto, gratias Deo pro tanto beneficio agere.

CAN. 811. § 1. Sacerdos, Missam celebraturus, deferat vestem convenientem quae ad talos pertingat et sacra ornamenta a rubricis sui ritus praescripta.

§ 2. Abstineat autem a pileolo et annulo nisi sit S. R. E. Cardinalis, Episcopus vel Abbas benedictus, aut nisi apostolicum indultum eorundem usum in Missa celebranda eidem permittat.

CAN. 812. Nulli sacerdoti celebranti, praeter Episcopos aliosque praelatos usu pontificalium fruentes, licet, sola honoris aut sollemnitatis causa, habere presbyterum assistentem.

CAN. 813. § 1. Sacerdos Missam ne celebret sine ministro qui eidem inserviat et respondeat.

§ 2. Minister Missae inserviens ne sit mulier, nisi, deficiente viro, iusta de causa, eaque lege ut mulier ex longinquo respondeat nec ullo pacto ad altare accedat.

RELACION de los señores que han recibido el Sagrado Orden del Presbiterado el día 24 de Noviembre de 1918.

D. José M.ª Losada Barrio.—D. José Hidalgo Fernández.—D. Marcelo Ordóñez Muñiz.—D. Pedro Celestino Fernández Fernández.

NOMBRAMIENTOS.

El Ilmo. y Rvdmo. Prelado ha tenido a bien nombrar Arcipreste de *Valduerna* y de *Villafranca*, respectivamente, a don Gregorio Centeno Sánchez, párroco de Robledo, y a don Valeriano Pérez y Pérez, párroco de Corullón, ya vicearciprestes. Asimismo ha nombrado Vicearcipreste de *Villafranca* a don Benjamín González de Prada, párroco de *Villafranca del Bierzo*.

BIBLIOGRAFÍA.

I.

SUMMARIUM THEOLOGIAE MORALIS.

Auctore: *Antonio M. Arregui S. I.*—2.ª edición.

En un volumen de poco más de 600 páginas, ha procurado condensar el autor cuanto en su estudio y ministerio puede ser de utilidad e interés al estudiante de Teología Moral o al sacerdote dedicado al confesonario. Está acomodada al nuevo Código de Derecho Canónico y a los Códigos español, portugués e hispano-americanos.

Su mejor elogio es que la 1.ª edición se ha agotado en menos de dos meses y hay un considerable pedido de la 2.ª.

Precio del ejemplar, impreso en papel indiano y encuadernado en tela con planchas, *seis pesetas*. Los gastos de envío por correo son de cuenta del comprador.

Los pedidos a *Eléxpuru Hermanos*, Apartado 223.—*Bilbao*.

II.

El M. I. Sr. D. Francisco Salvador Ramón acaba de publicar el segundo tomo, de DIOS UNO Y TRINO, de su Cuestionario Teológico para prepararse a concursos a curatos y tomar los grados en Sagrada Teología.

De este segundo tomo el Censor hace más elogios que del primero, apesar de haber tenido éste tanta aceptación y de haber merecido juicios tan favorables de todas las revistas eclesiásticas.

El mismo Excmo. Sr. Obispo de Guadix lo recomienda en su decreto de aprobación.

Cada tomo vale 4 pesetas.—Encuadernado 1'50 más. Los pedidos al autor: Colegio de la Divina Infantita.—**GUADIX.**